

Minneord

PUBLISERT 5. mai 2009

Ragnhild Elise Magnus Lindekleiv 1981- 2009

Psykolog Ragnhild Elise Magnus Lindekleiv døde brått og uventet fredag 3. april, bare 28 år gammel. Ragnhild var på vei til mor-barn-trening med sin tre måneder gamle datter, Ingvild. Få minutter tidligere hadde hun vinket til mannen sin, Haakon, da hun passerte vinduet hans. I bakken ved Skibrua like ved Universitetet i Tromsø må hun ha følt seg uvel. Hun stilte barnevogna med lille Ingvild på tvers så den ikke skulle trille. Så falt hun om. Til tross for iherdig innsats ved Universitetssykehuset i Nord-Norge sto ikke livet til å redde. Ragnhilds livslys sluknet så altfor tidlig. Hun var ung, sterk og svært lykkelig.

Ragnhild vokste opp i Tromsø som eldst av tre søsken med mor som var lege og far som var prest. Ragnhild bestemte seg for å bli barnepsykolog da hun leste en barnebok om en barnepsykolog som oppnådde kontakt med autistiske barn. Da familien flyttet til New Orleans, der far var blitt sjømannsprest, ble 16 år gamle Ragnhild boende i Norge. Hun flyttet til Kvitsund gymnas i Telemark, og tok en glitrende artium i 2000. Drømmen om å bli psykolog sto fast og brakte henne tilbake til Tromsø, der hun fullførte profesjonsstudiet med beste resultat, og ble psykolog bare 25 år gammel. Talentfull og forskningsinteressert som hun var, ble Ragnhild umiddelbart ansatt som stipendiat ved Universitetet i Tromsø på et prosjekt om risikoutsatt ungdom. Ragnhild hadde rukket å delta på sine første konferanser og skrive forarbeidene til sin doktorgradsavhandling da hun døde.

Vi som veiledet Ragnhild kjente henne som en dypt seriøs, arbeidsom, engasjert, varm, belest og usedvanlig begavet ung kvinne. Hun hadde stor intellektuell kapasitet og var et teoretisk talent. Hun var et solid «professoremne», trass i sin unge alder. Ragnhild var rådgiver ved Psykhjelpen på helsestasjon for unge på Tvibit, ungdomskulturhuset i Tromsø sentrum, og deltok i skoleintervensjoner for å fremme psykisk helse hos ungdom. Hun skrev hovedoppgave sammen med to medstudenter om ungdommers tro på egen mestringsevne. Dette temaet fulgte hun opp i doktorgradsprosjektet. Hadde hun fått leve, tror vi hun ville blitt en markant skikkelse i norsk psykologi. Ragnhild hadde stor rettferdighetssans og et dypt og ektefølt engasjement i andre mennesker.

Ved Institutt for psykologi og ved Visuelle kulturstudier og ved Psykhjelpen gjorde hun inntrykk på alle som en solid og kunnskapsrik stipendiat, som miljøskaper, og som en fantastisk venn. Vi vil savne henne dypt.

Ragnhild møtte sin store kjærlighet sommeren 2006. Et snaut år senere var hun og Haakon gift, og Ragnhild tok etternavnet Lindekleiv. Alle som så dem sammen, ble slått av hengivenheten og kjærligheten de to hadde funnet hos hverandre. De var et høyreist og flott par. De fikk bare to og et halvt år sammen, men rakk å få datteren Ingvild. Ragnhilds altfor tidlige død minner oss om hvor dyrebart livet er. Våre tanker går til Haakon, som har mistet sin tvillingsjel, til lille Ingvild, som har mistet sin hengivne mamma som elsket henne så høyt, og til Ragnhilds familie, som har mistet en dyrebar og elsket datter og søster. Vi lyser fred over Ragnhilds minne.

Catharina Elisabeth Wang

Institutt for psykologi, Universitetet i Tromsø

Ingunn Skre

Institutt for psykologi, Universitetet i Tromsø

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 5, 2009, side 512